

Έφυγε από τη ζωή ο εκδότης Θεόδωρος Σκάλκος

Ο Θεόδωρος Σκάλκος, εκδότης της εφημερίδας Ελληνικός Κήρυκας, έφυγε από την ζωή στο Saint George Hospital, την περασμένη Τρίτη μετά από οξύ εγκεφαλικό επεισόδιο

(Tell all the truth, but tell it slant...)*

Προσωπικότητα «Larger than life», μυθιστορηματικών διαστάσεων, ο Θεόδωρος Σκάλκος, που έφυγε από τη ζωή την περασμένη Τρίτη, διαδραμάτισε κεντρικό ρόλο στην εξέλιξη του ομογενειακού και εθνοτικού τύπου. Ο Θεόδωρος Σκάλκος γεννήθηκε στη Σκάλα Λακωνίας το 1932 και μεγάλωσε στα σκληρά χρόνια της Γερμανικής Κατοχής και του εμφυλίου πολέμου. Μετάναστευσε στην Αυστραλία το 1955 και όπως είχε αναφέρει σε συνέντευξη του στον ιστορικό και σκηνοθέτη ταινιών τεκμηρίωσης Frank Heimans βίωσε όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι μετανάστες που έφτασαν στην «τυχερή χώρα» τη δεκαετία του '50.

Αρχικά εργάστηκε στις φυτείες ζαχαροκάλαμου του Βόρειου Κουίνσλαντ, του Mt. Isa και του Μπρίσμπεν. Εργάστηκε επίσης στο φράγμα του Γουαράγκαμπα (Warragamba Dam) και στην Dunlop Tyres. Το 1956 ξεκίνησε την δική του επιχειρηματική δραστηριότητα ανοίγοντας την πρώτη ελληνικής ιδιοκτησίας σχολή οδήγησης. Οι επιχειρηματικές του δραστηριότητες σύντομα επεκτάθηκαν και ακολούθησε η δημιουργία σχολής ραπτικής για γυναίκες μετανάστριες και τυπογραφείου. Το 1959 παντρεύτηκε με την Ελένη Λιοσάτου η οποία συνέβαλε καθοριστικά στις επιχειρηματικές του επιτυχίες εκείνης της περιόδου, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, την Σπυριδούλα και τον Παναγιώτη.

Έκανε τα πρώτα του βήματα στο χώρο του τύπου δημιουργώντας την εφημερίδα «Νέα Πατρίδα» και στην συνέχεια αγόρασε την ιστορική εφημερίδα «Πανελλήνιος Κήρυκας» στην οποία αφιέρωσε την ζωή του και

την δραστηριότητα του. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι από το εκδοτικό του συγκρότημα πέρασαν όλοι οι δημοσιογράφοι οι οποίοι εργάστηκαν και εργάζονται ακόμη και σήμερα σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Νέας Νότιας Ουαλίας. Στο τέλος της δεκαετίας του '70 και καθ' όλη της διάρκεια της δεκαετίας του '80, χάρη και στην γνωριμία του με τον Rupert Murdoch, κατάφερε να αποκτήσει κυρίαρχη θέση στο χώρο των εθνοτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης τυπώνοντας δεκάδες εφημερίδες και περιοδικά. Ο Θεόδωρος Σκάλκος ισχυριζόταν ότι η σχέση του με τον Al Grassby, τον υπουργό Μετανάστευσης της κυβέρνησης Γουίτλαμ αλλά και τον ίδιο τον Γουίτλαμ συνέβαλε στην δημιουργία του εθνοτικού ραδιοφώνου. Ισχυριζόταν επίσης ότι η πίεση που είχε ασκήσει στην κυβέρνηση Malcolm Fraser είχε δημιουργήσει θετικό έδαφος για τη δημιουργία της εθνοτικής τηλεόρασης στην

Αυστραλία. Μετά το θάνατο της πρώτης συζύγου του το 1986, παντρεύτηκε με την Μαίρη Πετρολέκκα με την οποία απέκτησε μία κόρη, την Δήμητρα, η οποία και συνεχίζει το έργο του πατέρα της στον χώρο του τύπου. Από τους αμέτρητους συνεργάτες του, μεταξύ άλλων, στο πλευρό του στάθηκαν μέχρι το τέλος, διατηρώντας στην ζωή σε μια εποχή παρακμής για τον ελληνόφωνο παροικιακό τύπο, το πνευματικό του παιδί, τον Κήρυκα, η Γεωργία Πατσαλίδου, η Σύλβια Μαρίνος ο επί σειρά ετών αρχισυντάκτης του Κήρυκα, Μιχάλης Μυστακίδης και ο Σάββας Δελληγιώργης.

Η επιδίωξη των επιχειρηματικών του συμφερόντων και ο παρορμητικός χαρακτήρας του τον έφεραν σε σύγκρουση με πολλά κέντρα εξουσίας. Σκοπός του σημερινού μας σημειώματος δεν είναι ούτε η αγιοποίηση, ούτε η δαιμονοποίηση του εκλιπόντος αλλά μια πρώτη αλλά όχι τελευ-

ταία, νηφάλια παρουσίαση της ζωής και του έργου ενός επιχειρηματία με σημαντική παρουσία στην ελληνοαυστραλιανή και ευρύτερη αυστραλιανή κοινωνία επί μισό και πλέον αιώνα.

Ως δημόσιο πρόσωπο, ο Θεόδωρος Σκάλκος έθεσε σε γενικές γραμμές τους ίδιους στόχους που έθεσαν οι πιο τολμηροί επιχειρηματίες της γενιάς του και είχε την ίδια ισχυρή βούληση και αποφασιστικότητα αλλά κανένα όραμα που να υπερβαίνει τις αδυναμίες του χαρακτήρα του. Ξεκίνησε μαζί τους, από την ίδια αφετηρία και πιθανώς προπορεύτηκε αλλά δεν κατάφερε τελικά να τερματίσει με τους πρώτους. Αν και υπήρξε από τους μεγαλύτερους καινοτόμους στον τομέα του τεχνικού εκσυγχρονισμού του τύπου, το εκδοτικό του εγχείρημα, σε αντίθεση με τον «Νέο Κόσμο» της Μελβούρνης, δεν κέρδισε το στοίχημα της εξέλιξης και προσαρμογής κατά την τελευταία δεκαετία. Ευνοήθηκε από την ιστορική συγκυρία αλλά όταν άλλαξαν οι εποχές έγιναν ορατές οι αδυναμίες του και οι περιορισμοί του. Σπατάλησε κεφάλαιο και ενέργεια σε διαμάχες που δίχασαν την ελληνική ομογένεια ενώ η σύγκρουση του με τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας και η ιδιωτική του συμπεριφορά τον οδήγησαν πολλές φορές ενώπιον της δικαιοσύνης. Μυθιστορηματικών διαστάσεων προσωπικότητα, όσοι τον γνώρισαν από κοντά έχουν να διηγούνται ιστορίες απίστευτης σκληρότητας και απίστευτης γενναιοδωρίας. Άνθρωπος του ενστίκτου, τολμηρίας, παρορμητικός, αν και κατά περιόδους απέκτησε μεγάλη δύναμη και κοινωνική επιρροή, ένα κάποιο θετικό αποτύπωμά του στην δημόσια σφαίρα δεν θα καταγραφεί.

Με την πρώτη του σύζυγο Ελένη Λιοσάτου στο Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο την δεκαετία του '70

Γιάννης Δραμινός

*Emily Dickinson